

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

02.05.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Premia wypłacona członkowi zarządu w 2022 r. za rok poprzedni nie powoduje obowiązku opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne, decyzja oddziału ZUS w Gdańsku z 31 marca 2022 r., sygn. DI/100000/43/328/2022 _____ 3

Pojęcie napoju podlegającego tzw. opłacie cukrowej oraz sposób kalkulacji tej opłaty w zależności od składu produktu, wyroki WSA w Poznaniu, sygn. I SA/Po 702/21 oraz WSA we Wrocławiu, sygn. I SA/Wr 969/21 z 20 kwietnia 2022 r. _____ 4

Premia wypłacona członkowi zarządu w 2022 r. za rok poprzedni nie powoduje obowiązku opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne, decyzja oddziału ZUS w Gdańsku z 31 marca 2022 r., sygn. DI/100000/43/328/2022

W analizowanej sprawie Wnioskodawca zwrócił się do Oddziału ZUS w Gdańsku z pytaniem, czy premia członka zarządu pełniącego funkcję na podstawie aktu powołania za rok 2021 wypłacona na początku 2022 roku będzie objęta składką zdrowotną. Wnioskodawca zaznaczył, że w obliczu istotnych zmian prawa wprowadzonych na kanwie Polskiego Ładu z początkiem 2022 roku, powziął wątpliwość, który reżim składkowy – „stary” czy „nowy” – powinien zastosować w wypadku wspomnianej premii.

Wnioskodawca w swoim stanowisku wskazał, że w jego ocenie premia powinna zostać rozliczona na starych zasadach (czyli obowiązujących do 31 grudnia 2021 r.) – a zatem nie zaistnieje potrzeba odprowadzenia składki zdrowotnej. Podkreślił, że premia jest wypłacana za okres, w którym pełnienie funkcji na mocy aktu powołania nie stanowiło tytułu do ubezpieczenia zdrowotnego.

Na poparcie swojego stanowiska, Wnioskodawca przywołał również materiały opublikowane przez ZUS – poradnik dotyczący zmian składkowych wprowadzonych przez Polski Ład oraz sekcję najczęściej zadawanych pytań na stronie ZUS – w których organ rentowy wyraził poglądy zbieżne ze stanowiskiem Wnioskodawcy.

W pisemnej interpretacji ZUS potwierdził prawidłowość stanowiska Wnioskodawcy. Organ rentowy nie pokusił się jednak o sporządzenie obszernego uzasadnienia prawnego. Poprzestał raczej na sformułowaniu ogólnej zasady, że w sytuacji, gdy osoba powołana do pełnienia funkcji przed 1 stycznia 2022 r. otrzyma w 2022 r. wynagrodzenie należne za okres wcześniejszy, to wynagrodzenie to nie powinno być uwzględniane w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Komentarz eksperta

Z uwagi na zakres zmian wprowadzonych przepisami Polskiego Ładu, zarówno ubezpieczeni, jak i płatnicy składek musieli częściej mierzyć się z niejasnościami przechodząc ze starego porządku prawnego na nowy. Również w analizowanej sprawie,

w sytuacji wypłaty premii na styku dwóch reżimów składkowych, pojawił się dylemat, który z nich należy zastosować.

Do końca 2021 roku przychody (w tym premie) powołanych członków zarządu nie powodowały konieczności opłacania ani składek na ubezpieczenia społeczne ani składek na ubezpieczenie zdrowotne. Zmiany przewidziane w Polskim Ładzie spowodowały jednak, że z początkiem 2022 roku osoby powołane do pełnionej funkcji zostały objęte obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym.

Rozstrzygnięcie organu rentowego potwierdzające, że dla premii za rok 2021 wypłaconych w styczniu 2022 zastosowanie znajdzie stary reżim składkowy, trzeba ocenić pozytywnie. Warto zauważyć, że było to rozstrzygnięcie nieoczywiste, gdyż stanowi ono odejście od ogólnej zasady wyrażonej w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru zobowiązany jest ZUS (§2 ust. 6), gdzie wskazano, że płatnik składek uwzględnia w deklaracjach należne składki „od wszystkich dokonanych lub postawionych do dyspozycji ubezpieczonego wypłat – od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, którego deklaracja dotyczy” (choć przepis ten dotyczy wprost składek na ubezpieczenie społeczne, to na mocy art. 81 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych znajdzie zastosowanie również w wypadku składek na ubezpieczenie zdrowotne).

Trzeba jednak odnotować, że nie jest to pierwszy przypadek odejścia od zasady ogólnej zawartej w przepisach rozporządzenia. Już w 2011 roku, w pisemnej interpretacji (z dnia 2 lutego 2011 r., sygn. DI/100000/451/41/2011/KG) ZUS wskazał, że zasada wyrażona w §2 ust. 6 rozporządzenia „doznaje ograniczenia w przypadku, gdy w trakcie wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia nastąpi zmiana schematu podlegania ubezpieczeniom społecznym (...), połączona z miesięcznym przesunięciem wypłaty wynagrodzenia”.

TOMASZ KRYCZKA
DORADCA PODATKOWY

Pojęcie napoju podlegającego tzw. opłacie cukrowej oraz sposób kalkulacji tej opłaty w zależności od składu produktu, wyroki WSA w Poznaniu, sygn. I SA/Po 702/21 oraz WSA we Wrocławiu, sygn. I SA/Wr 969/21 z 20 kwietnia 2022 r.

W przedmiotowych sprawach skarżący zwrócili się o wydanie interpretacji indywidualnych w celu wyjaśnienia wątpliwości związanych z rozliczaniem opłaty od środków spożywczych (tzw. opłaty cukrowej), o której mowa przepisach Rozdziału 3a ustawy o zdrowiu publicznym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1956 ze zm.) w przypadku piw bezalkoholowych o smakach owocowych. W pierwszej sprawie skarżąca spółka dążyła do potwierdzenia, że ustalając wysokość opłaty należy w kalkulacji uwzględniać wyłącznie cukry dodane w procesie produkcji napoju (np. syropy/soki owocowe), tj. z wyłączeniem cukrów występujących w produkcie w sposób naturalny (w tym wypadku cukrów pozostałych po procesie fermentacji). Skarżąca twierdziła także, że uzyskała tzw. interpretację milczącą, uznającą jej stanowisko w całości za prawidłowe, jako skutek niewydania interpretacji przez właściwy organ w ustawowym terminie. Dyrektor KIS oraz WSA w Poznaniu nie podzielili jednak jej zdania, ani w kwestii merytorycznej, ani formalnej. Co więcej, sąd w Poznaniu uznał, że stanowisko organu da się wyprowadzić bezpośrednio z wykładni gramatycznej, której wynik jest jasny i racjonalny.

W drugiej natomiast sprawie skarżący browar wystąpił o potwierdzenie, że od owocowego piwa bezalkoholowego (tj. piwa zawierającego dodatek naturalnego soku owocowego) Spółka nie jest zobowiązana do odprowadzenia ww. opłaty, ponieważ napój o takim składzie nie spełnia definicji napoju podlegającego opłacie. W owocowym piwie bezalkoholowym nie występują, jego zdaniem, wskazane w ustawie substancje, natomiast sok owocowy jest naturalnym składnikiem receptury i dodawany jest nie w celu dosłodzenia piwa bezalkoholowego tylko w celu nadania smaku owocowego oraz aromatu. Także w tej sprawie Dyrektor KIS wypowiedział się negatywnie dla wnioskodawcy stwierdzając, że cukry zawarte w soku owocowym nie byłyby objęte opłatą, gdyby chodziło o opodatkowanie tego soku. W sytuacji natomiast, gdy sok ten jest dodawany do piwa bezalkoholowego, gotowy produkt objęty jest opłatą ze względu na

zawartość cukrów pochodzących z dodanego soku. Tym razem jednak WSA we Wrocławiu stanął po stronie podatnika, przedstawiając diametralnie inny pogląd na omawiane zagadnienie niż sąd poznański. Otóż uznał on, że art. 12b ust. 1 ustawy, definiujący napój podlegający opłacie, nie poddaje się interpretacji w oparciu o zasady wykładni gramatycznej, jako że przepis ten zawiera zarówno błąd gramatyczny, jak i logiczny (sic!). Odwołując się do wykładni celowościowej WSA przyjął interpretację korzystną dla wnioskodawcy, uznając, że w ww. przepisie chodzi o takie napoje, w których w poszczególnych składnikach dodawanych w procesie produkcyjnym substancje słodzące występują w sposób naturalny. W konsekwencji, sąd zdecydował o uchyleniu interpretacji z uwagi na naruszenie zasady *in dubio pro tributario*, określonej w art. 2a Ordynacji podatkowej.

Komentarz eksperta

Opłata od środków spożywczych, popularnie zwana opłatą cukrową, wprowadzona została w 2021 r. i od samego początku była krytykowana jako przykład naruszenia zasad prawidłowej legislacji. Mimo, że obowiązki z nią związane uregulowane zostały w zaledwie kilku artykułach ustawy o zdrowiu publicznym, trudno jest w zasadzie wskazać w ich przypadku kwestię, która nie budziłaby wątpliwości interpretacyjnych. Wątpliwości te dotyczą nie tylko zagadnień merytorycznych, takich jak np. zakres produktów (napojów) podlegających opłacie oraz sposób kalkulacji opłaty ze względu na pochodzenie znajdujących się w nich cukrów, ale także kwestii proceduralnych, jak np. tryb, w którym podatnik może wystąpić z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty. Na początku część podmiotów składała w związku z tym wnioski do Dyrektora KIS na podstawie art. 14b Ordynacji podatkowej, a część do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawie tej opłaty, w oparciu o art. 34 ustawy – Prawo przedsiębiorców. KIS początkowo przekazywała wnioski do Ministerstwa Zdrowia, które wydawało w odpowiedzi niewiążące stanowiska. Ostatecznie wnioski trafiły z powrotem do KIS w wyniku nowelizacji ustawy o zdrowiu publicznym, która weszła w życie w kwietniu 2021 r. W wyniku tych zawirowań

w wielu sprawach upłynął w międzyczasie ustawy termin do wydania interpretacji, co dało podstawę do żądania przez wnioskodawców uznania, iż do obrotu prawnego weszła tzw. interpretacja milcząca, uznająca ich stanowisko w całości za prawidłowe (tego rodzaju regulacje znajdują się zarówno w Ordynacji podatkowej jak i w Prawie przedsiębiorców). Taki przypadek wystąpił w sprawie rozpatrywanej przez WSA w Poznaniu, jednak w uzasadnieniu ustnym, sąd nie odniósł się do tej kwestii.

W kwestii merytorycznej, którą zajmowały się oba sądy, przytoczone wyroki w pełni obnażają niską jakość omawianych regulacji. Przy czym, zgodzić się należy z tezami wyroku WSA we Wrocławiu, którego stanowisko – jeśli utrwali się w orzecznictwie – może zmusić ustawodawcę

do doprecyzowania przepisów (które, nota bene, najlepiej byłoby napisać od nowa). Sąd ten słusznie wytknął m.in. błędy logiczne popełnione przy definiowaniu napoju podlegającego opłacie, uniemożliwiające jednoznaczne stwierdzenie, czy wyłączenie z opłaty cukrów występujących naturalnie dotyczy samego napoju, czy też dodatków użytych w jego produkcji, w tym soków owocowych. Podkreślenia i docenienia wymaga fakt, iż sąd posłużył się w tym celu zasadą rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości na korzyść podatnika, co, mimo ogromnego skomplikowania prawa daninowego w Polsce, nadal jest ogromną.

BARTOSZ BOŁTROMIUK
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia zastosowania art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT do przychodów ze sprzedaży nadwyżki praw do emisji CO2 oraz do środków otrzymanych z FGŚP na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19, wyrok WSA w Białymstoku z 22 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/BK 86/22	7
Wykładnia art. 12b ust. 1 ustawy o zdrowiu publicznym, zawierającego definicję napoju, w świetle art. 2a Ordynacji Podatkowej, wyrok WSA we Wrocławiu z 20 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/WR 969/21	7
Kwestia uznania powiatu za podatnika VAT w związku ze sprzedażą mienia nabytego z mocy prawa, wyrok WSA we Wrocławiu z 21 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/WR 747/21	7
Zasady ustalania opłaty od środków spożywczych w przypadku piw bezalkoholowych smakowych zawierających naturalne cukry, wyrok WSA w Poznaniu z 20 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 702/21	8
Obowiązek poboru podatku u źródła od wypłacanych należności z tytułu najmu samochodów od kontrahenta niemieckiego, wyrok WSA w Gdańsku z 20 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GD 1671/21	8
Kwestia oceny czy zwolnienie z art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT obejmuje spektakle o charakterze erotycznym, wyrok WSA w Gliwicach z 19 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GL 1527/21	8

Kwestia zastosowania art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT do przychodów ze sprzedaży nadwyżki praw do emisji CO2 oraz do środków otrzymanych z FGŚP na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19, wyrok WSA w Białymstoku z 22 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/BK 86/22

Ze zwolnienia strefowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, powinny korzystać zarówno środki otrzymane przez spółkę z FGŚP na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19 jako dofinansowanie wynagrodzeń strefowych, jak też przychód ze sprzedaży nadwyżki praw do emisji CO2. Nie można zgodzić się z poglądem, że to zwolnienie obejmuje tylko dochody, które zostały uzyskane z działalności określonej w treści zezwolenia, bowiem zwolnienie to obejmuje także swoim zakresem te dochody, które wykazują bezpośredni, ścisły i funkcjonalny związek z działalnością regulowaną zezwoleniem strefowym oraz dochody stanowiące nieodłączne następstwo działalności gospodarczej regulowanej tym zwolnieniem.

Z opisów, które są zawarte we wnioskach wynika, że dofinansowanie wynagrodzeń strefowych uzyskanych przez spółkę na podstawie ustawy o COVID-19, jak też przychody ze sprzedaży nadwyżki praw do emisji CO2, mają ścisły związek z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą na terenie SSE, na podstawie zezwolenia strefowego, a tym samym powinny podlegać zwolnieniu z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT.

Wykładnia art. 12b ust. 1 ustawy o zdrowiu publicznym, zawierającego definicję napoju, w świetle art. 2a Ordynacji Podatkowej, wyrok WSA we Wrocławiu z 20 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/WR 969/21

Przepis art. 12b ust. 1 ustawy o zdrowiu publicznym określany w doktrynie jako „definicja napoju” sformułowany jest w ten sposób, że „za napój uważa się wyrób w postaci” (czyli jest wskazanie definiowanego

przedmiotu w liczbie pojedynczej), natomiast końcowy fragment brzmi „z wyłączeniem substancji występujących w nich naturalnie” (czyli w liczbie mnogiej).

W związku z powyższym nie wiadomo: i) czy pojęcie „występujących naturalnie” należy odnosić do napoju – wtedy mamy niespójność liczby, ii) czy zachowując zgodność liczby do zdania poprzedzającego, czyli „w którego składzie znajduje się co najmniej jedna z substancji, o których mowa w art. 12a ust. 1”, co byłoby definiowaniem tego samego przez to samo (czyli wiadomo, że w substancjach wymienionych w art. 12a ust. 1 naturalnie znajdują się takie właśnie substancje).

Z uwagi na to, iż przepis ten zawiera błędy logiczne i gramatyczne, należy stosując wykładnię celowościową oraz art. 2a Ordynacji Podatkowej., czyli zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości, na korzyść podatnika - uznać, że chodzi o takie napoje, w których w poszczególnych składnikach dodawanych w procesie produkcyjnym substancje słodzące występują w sposób naturalny.

Kwestia uznania powiatu za podatnika VAT w związku ze sprzedażą mienia nabytego z mocy prawa, wyrok WSA we Wrocławiu z 21 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/WR 747/21

Powiat na rynku obrotu nieruchomościami ma pozycję taką jak przedsiębiorca, który z tego tytułu uzyskuje stałe dochody. Ze względu na pozycję powiatu jako podmiotu wpływającego znacznie na rynek nieruchomości i spełniającego w tym zakresie warunki postrzegania jako podatnika, nie jest uzasadnione wydzielenie z obrotu opodatkowanego nieruchomości nabytej z mocy prawa. Powiat powinien być traktowany jako podatnik VAT prowadzący działalność handlową spornymi gruntami, będącą formą gospodarowania zasobami powiatowymi.

Zasady ustalania opłaty od środków spożywczych w przypadku piw bezalkoholowych smakowych zawierających naturalne cukry, wyrok WSA w Poznaniu z 20 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 702/21

Zgodzić należy się ze stanowiskiem organu, że z uwagi na fakt, że piwo bezalkoholowe smakowe oprócz cukrów pochodzących ze słodu (cukry naturalne) będzie zawierało również cukry oraz inne substancje słodzące, które zostaną dodane do napoju w toku produkcji, opłatę należy obliczyć od całej zawartości cukrów występujących w tym napoju. Nie ma w tej sprawie podstaw do odejścia od zasad wykładni językowej, ponieważ jej wynik jest jasny i racjonalny. Brak jest podstaw aby sięgnąć do wykładni systemowej wewnętrznej lub zewnętrznej przepisów, które mogłyby uzupełnić powyższą tezę. Nie ma też podstaw do sięgnięcia do wykładni funkcjonalnej, poprzez odwołanie się do uzasadnienia projektu ustawy o zdrowiu publicznym (intencji) ustawodawcy, i wyprowadzenia wniosku, że opłatą należy objąć tylko substancje słodzące, które wytwórca napoju dodał w produkcji, z pominięciem tego cukru, który naturalnie występuje w napoju.

Obowiązek poboru podatku u źródła od wypłaconych należności z tytułu najmu samochodów od kontrahenta niemieckiego, wyrok WSA w Gdańsku z 20 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GD 1671/21

Przepis art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, dotyczący opodatkowanych ryczałtowo dochodów uzyskiwanych przez podmioty niebędące polskimi rezydentami, wprost zalicza do urządzeń przemysłowych środki transportu, a takim niewątpliwie jest pojazd samochodowy, stąd, zgodnie z regułą interpretacyjną zawartą w art. 3 ust. 2 polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, należy go zastosować do ustalenia zakresu znaczeniowego pojęcia „urządzenie przemysłowe” na

potrzeby opodatkowania przychodów z tytułu należności licencyjnych, objętych postanowieniami umowy.

W konsekwencji, spółka wynajmująca samochody od kontrahenta z Niemiec jest zobowiązana, na podstawie art. 26 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy CIT, pobrać jako płatnik podatek dochodowy od wypłaconych na rzecz tych podmiotów należności przy zastosowaniu stawki podatku wynikającej z odpowiedniej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, pod warunkiem posiadania certyfikatów rezydencji tych podmiotów.

Kwestia oceny czy zwolnienie z art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT obejmuje spektakle o charakterze erotycznym, wyrok WSA w Gliwicach z 19 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/GL 1527/21

Dla wykładni art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT punktem wyjścia powinna być wykładnia językowa, odwołująca się przede wszystkim do reguł znaczeniowych języka polskiego. Istotne jest również to, że norma dotycząca indywidualnych twórców i artystów nie zawiera żadnego odwołania do przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Dlatego dokonując wykładni tego przepisu trzeba uwzględnić słownikowe znaczenie takich pojęć jak „kultura”, „kultura masowa”, „rozrywka”, „erotyka”, jak również i to, że tematyka erotyczna jest elementem życia codziennego, stosunków międzyludzkich i jest też immanentną częścią kultury. Mając na uwadze przedstawiony przez podatnika opis zdarzenia przyszłego oraz językowe znaczenia takich pojęć jak „kultura”, „erotyka”, należało uznać, że pozbawione podstaw było stanowisko organu, że celem spektaklu artystycznego o tematyce erotycznej jest zasadniczo wywołanie pobudzenia seksualnego, a nie dostęp do kultury.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Termin ujęcia wystawionych faktur korygujących in plus w przypadku gdy po ich wystawieniu nie wystąpiły nowe okoliczności powodujące podwyższenie podstawy opodatkowania oraz podatku należnego dla sprzedaży produktu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 kwietnia 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.57.2022.1.JM	10
Kwestia obniżenia podstawy opodatkowania VAT oraz kwoty podatku naliczonego z tytułu otrzymanego bonusu warunkowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.861.2021.2.MŻ	10
Przesłanki zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT odnośnie do otrzymanego odškodowania, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.17.2022.1.AK	10
Sposób ustalenia wysokości kosztów uzyskania przychodów w związku ze sprzedażą udziałów w spółce z o.o., która powstała z przekształcenia spółki komandytowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.79.2022.1.DD	11
Działalność polegająca m.in. na produkcji sprzętu medycznego, jak również projektowaniu rozwiązań technicznych w produkcji wyrobów medycznych jako działalność badawczo-rozwojowa w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.27.2022.2.APO	11

Termin ujęcia wystawionych faktur korygujących in plus w przypadku gdy po ich wystawieniu nie wystąpiły nowe okoliczności powodujące podwyższenie podstawy opodatkowania oraz podatku należnego dla sprzedaży produktu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 kwietnia 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.57.2022.1JM

W rozpatrywanej sprawie po wystawieniu faktur pierwotnych nie wystąpiły nowe okoliczności powodujące podwyższenie podstawy opodatkowania oraz podatku należnego dla sprzedaży produktu, pociągające za sobą konieczność wystawiania przez spółkę faktur korygujących dokumentujących podwyższenie podstawy opodatkowania. Już w momencie wystawienia pierwotnych faktur spółka powinna była wpisać prawidłową wysokość podatku VAT dla sprzedaży produktu. Tym bardziej, że mocą ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, od dnia 1 lipca 2020 r. uległ zmianie m.in. wykaz towarów i usług opodatkowanych stawką podatku w wysokości 5%, stanowiący załącznik nr 10 do ustawy VAT.

Skoro zwiększenie podstawy opodatkowania i kwoty podatku należnego dla sprzedaży produktu zostało spowodowane okolicznościami istniejącymi już w dacie wystawienia faktur pierwotnych i nie było nową okolicznością, niemożliwą do przewidzenia w chwili wystawienia pierwotnych faktur, to spółka powinna rozliczyć faktury korygujące w rozliczeniu za okresy, w których powstał obowiązek podatkowy z tytułu dostawy produktu, bowiem faktury pierwotne były nieprawidłowe już w momencie ich wystawienia.

Kwestia obniżenia podstawy opodatkowania VAT oraz kwoty podatku naliczonego z tytułu otrzymanego bonusu warunkowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.861.2021.2.MŻ

1) Bonus warunkowy przysługuje spółce po spełnieniu warunków wynikających z umów/porozumień zawartych z dostawcami. Zatem uzgodnienie warunków obniżenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku naliczonego wynika wyłącznie z zawartych umów i porozumień. Otrzymanie przez spółkę faktury korygującej będzie momentem, w którym spółka otrzyma ostateczną informację o wysokości przyznanego bonusu.

W analizowanym przypadku, do spełnienia warunków korekty dojdzie w momencie wystawie-

nia faktury korygującej przez dostawcę, który to moment rozumiany będzie jako sporządzenie i przekazanie tej faktury spółce. W związku z tym, od dnia 1 stycznia 2021 r. spółka jest zobowiązana do obniżenia kwoty podatku naliczonego z tytułu otrzymanego bonusu warunkowego w momencie wystawienia faktury korygującej przez dostawcę, przez który to moment obie strony zawartych umów i porozumień rozumieją jej sporządzenie i przekazanie spółce.

2) Z wniosku wynika, że część dostawców nie dokumentuje w żaden sposób udzielonych spółce bonusów warunkowych. Fakt, że faktura korygująca nie zostanie wystawiona przez dostawcę, a tym samym przekazana spółce nie powoduje, że spółka nie ma obowiązku zmniejszenia kwoty podatku naliczonego z tytułu udzielonego jej bonusu warunkowego.

W analizowanym przypadku przysługuje spółce prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego, jednak w sytuacji gdy na podstawie zawartych umów spółce przysługuje bonus warunkowy i jego wartość jest oszacowana w nocie obciążeniowej przekazanej dostawcy, jednak wartość tego bonusu nie znajdzie odzwierciedlenia w wystawionej przez dostawcę fakturze korygującej a spółka będzie uprawniona do pomniejszenia zobowiązania spółki wobec dostawcy o wartość bonusu warunkowego wyliczonego na podstawie noty to kwota podatku VAT wykazana na fakturze pierwotnej odliczona przez spółkę powinna zostać pomniejszona na podstawie wystawionej przez spółkę noty obciążeniowej (debetowej), która będzie odzwierciedlała w sposób rzeczywisty wartość przyznanego spółce bonusu warunkowego.

Zatem, w momencie, w którym spółka pomniejszy swoje zobowiązania wobec dostawcy o kwotę udzielonego bonusu warunkowego dojdzie do spełnienia warunków korekty, o których mówi art. 86 ust. 19a ustawy VAT.

Przesłanki zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT odnośnie do otrzymanego odszkodowania, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.17.2022.1.AK

Odszkodowanie, otrzymane od osób zobowiązanych do częściowego naprawienia szkody na podstawie prawomocnego wyroku sądu karnego stanowi częściowy zwrot wydatków poniesionych przez spółkę niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, zatem nie będzie stanowił przychodu podatkowego dla spółki. W tej sytuacji zastosowanie znajdzie art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT.

Sposób ustalenia wysokości kosztów uzyskania przychodów w związku ze sprzedażą udziałów w spółce z o.o., która powstała z przekształcenia spółki komandytowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.79.2022.1.DD

W analizowanej sytuacji wnioskodawca (osoba prawna) posiadał udziały w X sp. z o.o., która powstała w wyniku przekształcenia Y sp. z o.o. sp.k. powstałej z kolei w wyniku cyklu zdarzeń rozpoczynającego się od objęcia przez wnioskodawcę udziałów Z sp. z o.o., obejmującego następnie przekształcenie Z sp. z o.o. w Y Sp. z o.o. sp. k. Moment objęcia udziałów w spółce Z sp. z o.o. był momentem uzyskania („objęcia”) przez wnioskodawcę uprawnień do wspólnego majątku wspólników i przyjęcia obowiązków wynikających z bycia wspólnikiem. Późniejsza zmiana formy prawnej, w jakiej wnioskodawca i jego wspólnicy prowadzili działalność skutkowałą zmianami „formy prawnej” uprawnień wnioskodawcy i jego wspólników do majątku służącego prowadzeniu działalności i ich obowiązków związanych z tą działalnością. Faktyczne poniesienie wydatków przez wnioskodawcę wiązało się zatem z momentem objęcia udziałów w Z sp. z o.o. Wartości majątkowe wniesione do spółki stały się wtedy majątkiem spółki.

Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że kosztem uzyskania przychodów ze sprzedaży udziałów spółki z o.o. (spółki X), będzie odpowiednia (przypadająca na liczbę sprzedanych udziałów) wartość bilansowa spółki komandytowej z dnia ustania jej bytu prawnego, będąca jednocześnie wartością bilansową spółki z dnia rozpoczęcia jej bytu. Koszty uzyskania przychodów w przypadku odpłatnego zbycia udziałów w spółce z o.o. (spółce X) przez wnioskodawcę należy bowiem określić w wysokości wartości odpowiadającej wydatkom poniesionym przez wnioskodawcę na objęcie za wkład pieniężny udziałów w Z sp. z o.o.

W konsekwencji powyższego, w momencie sprzedaży udziałów wnioskodawcy w X sp. z o.o. otrzymanych w wyniku przekształcenia spółki osobowej, wydatkiem na ich nabycie jest „koszt historyczny”, czyli koszt jaki został pierwotnie poniesiony na nabycie udziałów przez wnioskodawcę w spółce kapitałowej Z sp. z o.o., która to wartość wyłączona jest z przychodów wnioskodawcy uzyskanych ze sprzedaży udziałów w spółce

z o.o. Jest to bowiem rzeczywiste i realne uszczerplenie jakie miało miejsce w niniejszej sprawie.

Działalność polegająca m.in. na produkcji sprzętu medycznego, jak również projektowaniu rozwiązań technicznych w produkcji wyrobów medycznych jako działalność badawczo-rozwojowa w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 kwietnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.27.2022.2.APO

Przedmiotem działalności spółki jest przede wszystkim produkcja sprzętu medycznego, jak również projektowanie rozwiązań technicznych w produkcji wyrobów medycznych i przetwórstwa tworzyw sztucznych oraz prowadzenie sprzedaży wyrobów medycznych własnej, jak i obcej produkcji. Spółka posiada zaplecze techniczne oraz kadrowe, pozwalające jej prowadzić, w sposób ciągły, prace nad udoskonalaniem swoich produktów, nad nowymi produktami dotychczas nieznajdującymi się w jej ofercie, a także nad optymalizacją procesów, w tym nad technologią produkcji.

W 2021 r. spółka rozpoczęła prace nad trzema projektami, które mają na celu: i) opracowanie procesu produkcji cewnika HVPG, ii) poprawa procesu produkcji i jakości elektrody ablacyjnej, iii) opracowanie nowej technologii produkcji elektrody elektroporacyjnej. W ramach tych projektów spółka prowadzi prace, które: stanowią działalność twórczą; mają charakter systematyczny, tj. projekty o podobnym charakterze były realizowane w poprzednich latach, jak również są planowane w przyszłości; polegają na nabywaniu, łączeniu, kształtowaniu i wykorzystywaniu dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz projektowania i tworzenia zmienionych, ulepszonych lub nowych produktów, procesów lub usług; są ukierunkowane na zwiększenie zasobów wiedzy oraz wykorzystanie zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań, a więc są pracami nad innowacjami co najmniej w skali przedsiębiorstwa; nie mają charakteru rutynowych i okresowych zmian.

Powyższe okoliczności pozwalają na stwierdzenie, że podejmowana przez spółkę działalność stanowi działalność badawczo-rozwojową w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT, co uprawnia do skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl